

Kystverket
Postboks 1502
6025 ÅLESUND

Saksbehandler, innvalgstelefon
Andreas Røed, 32266614

Vedtak om tillatelse etter forurensningsloven til mudring i Tangenrenna og Strømsløpet i Drammen kommune

Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus har ferdigbehandlet søknaden fra Kystverket og gir tillatelse til mudring i Tangenrenna og Strømsløpet i Drammen kommune. Mudrede masser skal leveres til godkjent mottak eller til Drammen havn for videre utfylling bak sjeteen på Holmen. Vedtaket er fattet med hjemmel i forurensningsloven § 11.

Tillatelsen med tilhørende vilkår følger vedlagt.

Statsforvalteren fatter vedtak om gebyr på kr 94 600 for behandling av saken.

Vedtaket om tillatelse og gebyrfastsettelse kan påklages av berørte parter eller andre med rettslig klageinteresse innen 3 uker.

Statsforvalteren viser til søknad mottatt 07.11.2025 fra Kystverket, der det søkes om tillatelse til mudring Tangenrenna og Strømsløpet i Drammen kommune.

Sammendrag av søknad

God fremkommelighet og sjøsikkerhet i farleden inn til Drammen havn er høyt prioritert av Kystverket, ettersom Drammen havn er av nasjonal samfunnsnytte med hensyn til forsyning og beredskap. Havnen har ca. 200 årlige skipsanløp i Strømsløpet. Farleden er i dag preget av oppgrunning over tid, spesielt som følge av de seneste årenes flomhendelser. De grunneste partiene i Strømsløpet er i dag 2,8 meter dype, og manglende seilingsdybde utgjør en stor risiko for grunnstøtinger av fartøy som skal til Drammen havn. Det har blitt rapportert om flere grunnstøtinger og fremkommeligheten for sjøtrafikken i området er nå begrenset. Det haster å sikre farleden med tilstrekkelig seilingsdybde, for å unngå at en ulykke med potensielle store miljøkonsekvenser inntreffer.

Kystverket søker i den forbindelse om tillatelse etter forurensningsloven til mudring i Strømsløpet/Tangenrenna for å bedre seilingsdybden til kai, og dermed fremkommeligheten og

sikkerheten for skip inn til Drammen havn. I henhold til søknaden legges det opp til å mudre ca. 70 000 m³ (\pm 10 000 m³) sjøbunn innenfor et areal på opptil 34 250 m². Mudrearbeidene skal gjennomføres fra sjøgående fartøy, men endelig mudringsmetode er enda ikke fastsatt. Det legges opp til å gjennomføre mudrearbeidene i løpet av første halvår av 2026.

Det vurderes i søknaden at det ikke vil være nødvendig å gjennomføre mudrearbeider med partikkelsperre, da det er gjennomført spredningsmodelleringer som indikerer at det vil forekomme begrenset spredning av partikler ved mudring. Prosjektet legger likevel opp til å gjennomføre turbiditetsmålinger i forbindelse med mudrearbeidene.

Det har blitt gjennomført sedimentundersøkelser i tiltaksområdet og modellberegninger viser at ca. 42 000 m³ av sedimentene er å anse som fri for forurensning og at ca. 27 000 m³ er å anse som lett-moderat forurenset. Det er i all hovedsak forurensning i form av enkelte PAH-forbindelser og TBT som er mest utbredt i henhold til sedimentundersøkelsene. Som alternativ til å levere mudrede masser til godkjent avfallsmottak, søker Kystverket også om tillatelse til å levere alle muddermasser fra prosjektet til Drammen havns pågående utfyllingsprosjekt i sjø ved Holmen for utvidelse av havneområdene. Drammen havn har tillatelse etter forurensningsloven til disse utfyllingsarbeidene (2020.0047.T) og har etablert en sjete som muddermasser vil kunne plasseres bak. Drammen havn sin tillatelse omfatter likevel ikke utfylling av forurensete muddermasser til sjø. Drammen havn har derfor også søkt om endring av sin eksisterende tillatelse til utfylling i sjø. Dette behandles som egen sak.

Høring

Statsforvalteren har sendt søknaden på høring i tidsperioden 27.11.2025-07.01.2026. Søknaden er også lagt ut på Statsforvalteren sine nettsider.

Vi har mottatt 6 høringsuttalelser. Nedenfor gjengis en oppsummering av høringsuttalelsene med kommentarer fra tiltakshaver.

Torggrim Hallvardson Rygnestad har forståelse for at Drammen havn ønsker en trygg led og at det må kunne gis tillatelse til dette. Rygnestad mener likevel at det er uhørt å skulle gjennomføre arbeidene uten noen former for partikkelsperre, og han mener det må tas forhåndsregler for å unngå spredning av forurenset sediment i Drammensfjorden. Rygnestad påpeker videre at det å gjenbruke forurensete masser til utfylling i sjø ikke kan tillates og han oppfordrer Statsforvalteren til å avslå denne delen av prosjektet. Rygnestad mener det er feil å grave opp bunnsediment for så å dumpe det tilbake til sjøen.

Kystverket bemerker at Rygnestad mener at mudrede sedimenter ikke bør deponeres i sjø, og påpeker videre at det ikke er søkt om dumping av mudrede sedimenter. Kystverket har utover dette ingen kommentarer til høringsinnspillet.

Norsk Maritimt Museum har tidligere registrert et fredet sjøavsatt kulturlag i området, Askeladden id124787. De har ingen innvendinger til at tiltaket gjennomføres utenfor grensen til kulturminnet. Museet minner likevel om at dersom det under arbeider i sjøen oppdages kulturhistorisk materiale som kan være vernet eller fredet (for eksempel vrakdeler, keramikk, bearbejdet flint, glass, kritt Piper eller annet), må arbeidene straks stanses og museet varsles, jf. kulturminneloven § 14 tredje ledd. Tiltakshaver plikter å underrette den som skal utføre arbeidene om dette, men står selv ansvarlig for at dette blir overholdt.

Dersom det skal gjennomføres tiltak innenfor området til Askeladden id 124787 må det søkes om dispensasjon fra kulturminneloven.

Buskerud Fylkeskommune viser til uttalelsen fra Norsk Maritimt Museum og har utover dette ingen merknader til søknaden.

Kystverket bemerker seg uttalelsene fra Norsk Maritimt Museum og Buskerud Fylkeskommune, som primært gjelder hensyn til arkeologiske kulturminner og tiltakshavers meldeplikt dersom det under arbeidene skulle oppdages kulturhistorisk materiale.

Fiskeridirektoratet påpeker at det ikke er registrert noe fiskeriaktivitet i området denne saken gjelder. Omtrent 2 km nordvest for tiltaksområdet, ved Gilhusodden, er det registrert et svært viktig ålegrassamfunn og bløtbunnsområde. I forbindelse med artsregistrering i området kommet det frem at Drammenselvas utløp er et av de mest artsrike fiskeområdene i landet. Fiskeridirektoratet legger til grunn i sine vurderinger at muddermasser i området i all hovedsak består av grove sandmasser og at gjennomførte spredningsmodelleringer indikerer begrenset risiko for partikkelspredning. Det legges også vekt på at planlagt disponering av muddermasser skal skje innenfor etablert sjete, og at det legges opp til bruk av turbiditetsmålinger i forbindelse med mudrearbeidene. Tiltaket skal skje innenfor et område hvor det ikke er registrert fiskeriaktivitet og viktige marine naturtyper er utenfor tiltakets influensområde.

På bakgrunn av indikasjon om begrenset partikkelspredning og bruk av planlagte avbøtende tiltak, vurderer Fiskeridirektoratet at tiltaket ikke vil ha vesentlig negativ innvirkning på fiskeriinteressene i området. Fiskeridirektoratet vil derfor ikke motsette seg en eventuell tillatelse slik tiltaket er omsøkt.

Kystverket har ingen direkte kommentarer til Fiskeridirektoratets høringsinnspill ettersom Fiskeridirektoratet ikke motsetter seg en tillatelse slik som omsøkt.

Drammens Sportsfiskere – Vannmiljøutvalget påpeker at Multiconsults sin vurdering av at «risiko for negativ naturpåvirkning på naturmangfold anses som lav» skyldes feilvurderinger og mangel på kunnskap om blant annet gyte- og oppvekstområdene for fiskeslagene i tiltaksområdet. For å forstå økosystemene i tiltaksområdet må alle fiskearter bestandskartlegges. I denne kartleggingen må vandringsmønster fordelt over årstidene inngå. Kartleggingen må også dokumentere gyte-, oppvekst- og næringsområder. Dette kan utføres i god tid før tiltaket. Særlig gjelder dette for sjørørret, torsk, sik, laue og krøkle. Kommunene, Fylkeskommunene, Statsforvalterne, Direktoratene og Departementene burde hatt denne kunnskapen for lenge siden. Uten slik kunnskap i denne saken er det umulig å bevare det biologiske mangfoldet i elva, ferskvannsdeltaet og fjorden.

Drammens Sportsfiskere – Vannmiljøutvalget påpeker videre at det virker som om spredningen av forurensning under mudring ved bruk av grabb bare er målt ved fallende sjø. Tilsvarende burde også vært undersøkt under stigende sjø (tidevann), da forurensningen to ganger i døgnet beveger seg opp- og nedstrøms i elva. De betydelige mengder TBT i tiltaksområdet er gjennom mange år daglig fraktet oppstrøms med tidevannsstrømmen (saltvannsstrømmen) fra Tangenbanken. Her ligger årsaken til at tiltaksområdet Tangenrenna og Strømsløpet er forurenset blant annet med TBT. De største kildene til TBT finnes på Tangenbanken. Selv om Tangenbanken opprinnelig ikke er med i tiltaksområdet burde det også gjennomføres tiltak her.

Slik strømforholdene er ved utløpet av Drammenselva (Tangenrenna) bør sugemudringen kun foregå på fallende sjø og starte øverst i tiltaksområdet og gjennomføres suksessivt nedover. Dette for å unngå spredning av forurensede sedimenter, blant annet TBT, til fiskerike områder oppstrøms

jernbanebrua. Mudringen bør ikke foretas med grabb, men med sugemudring. Torsken gyter på alle de tre tiltaksområdene. Det påpekes videre at fisk, egg og yngel ikke må forstyrres i gyte- og oppvekstperiodene, det vil si i periodene desember, januar og februar der ikke bare torsken, men sik, laue og krøkle deltar.

En stor del av sjøørret-bestandene har vinteropphold i Drammenselva i perioden oktober til mars-april. Voksen ørret som er på næringsvandring, vil sammen med sjøørret som har gytt ferdig i «sine» bekker og elver, oppholde seg i elva i denne perioden. Høyfjellsflommen markerer alltid slutten på vinteroppholdet. Etter høyfjellsflommen stiger temperaturen i elva raskt. På samme tid som både ørret, sik, laue og krøkle vandrer ut i fjorden til sitt sommeropphold i pelagiske vannmasser, vandrer all annen ferskvannsfisk opp i elva etter vinteropphold i gruntvannsområder hvor ferskvannet dominerer i indre fjord. Et enkelt, men sammensatt vandringmønster, etter føde-, gyte- og oppvekstmuligheter danner altså betingelser for god planlegging av mudringstiltakene.

Mattilsynet advarer mot å spise filet (muskelkjøtt) av ørret som er fisket i indre Drammensfjord, det vil si innenfor Svelvikstrømmen på grunn av høye verdier av TBT. Tilsvarende advarsel er gitt også for fiskearten skrubbe. TBT-forurensning finnes i tiltaksområdet fordi disse stoffene er transportert oppover elva med tidevannsstrømmene. Hvis ikke den planlagte mudringen i Tangenrenna og Strømsløpet blir gjennomført helt uten oppvirvling og utlekking av miljøgifter, vil forurensningssituasjonen i området tilta med den følge at sjøørreten kan bli uspiselig i mange år fremover.

Kystverket bemerker at Drammens Sportsfiskere ved Vannmiljøutvalget syn på tiltaket ikke samsvarer med innspill fra Fiskeridirektoratet. Innspillet har en særlig omhu til sjøørret og Kystverket oppfatter at kritikken mot tiltaket kan sammenfattes med en uro for større partikkelspredning og således større spredning av miljøgifter enn modellert som videre vil lede til en bioakkumulasjon av miljøgifter i sjøørret. Kystverket mener at modellresultatene for partikkelspredning både er konservative og robuste og at det ikke foreligger noen grunn til å betvile disse resultatene.

Planlagt kontroll- og overvåkingsprogram av partikkelspredning under anleggsfase, med utplassering av målere oppstrøms og nedstrøms mudringsområdene både i ferskvannslaget og underliggende sjøvann vil også gi en god kontroll av partikkelspredningen. Dette slik at anleggsaktiviteten i tide kan anpasses eller stanses for å ikke risikere større negativ påvirkning på naturmiljøet i området.

Når det gjelder valg av metode for mudring så mener Kystverket at bruk av grabb eller bakgraver med lokk er godt egnede metoder som ikke gir større partikkelspredning sammenlignet med sugemudring. Kystverket mener at funksjonskrav knyttet til utførelsen er den beste fremgangsmåten istedenfor eksplisitte krav knyttet til metode.

Drammen kommune påpeker at mudring i Strømsløpet vil bedre fremkommeligheten for skip, men tiltaket vil også føre til at forurenset sediment (sjøbunn) fjernes. En del av mudringmassene vil være påvirket av forurensning opp til tilstandsklasse 4 (dårlig) for sedimenter. Disse vil løftes opp av elven og dermed gjøre tilstanden der litt bedre. Det er viktig å få forurensningen i Drammenselva og fjorden ut av sirkulasjon, spesielt fra Strømsløpet, der strømmen fører til mye forflytning av masser. Blandingen av mye elvevann og tidevannet gir høyt potensial for å frakte og spre forurensningen utover i fjorden. Slik sett er mudringen i seg selv et positivt tiltak.

Det mest vesentlige av forurensningen, altså stoffet det er høyest konsentrasjon av flest steder,

er den tinnorganiske forbindelsen TBT. Dette er forbindelsen som i størst grad påvirker Drammensfjorden negativt. Blant annet har den ført til advarsler mot å spise fisk fisket i Drammensfjorden, på grunn av høye verdier av stoffet i fiskekjøttet. Tiltak som fører til at denne forurensningen tas ut av sirkulasjon er derfor positive. Det vil kunne bli noe utslipp under mudringsarbeidet, gjennom partikkelspredning når massene graves opp. Siden TBT er et vanlig stoff i fjorden, og det allerede finnes jevnt spredt over sjøbunnen i indre fjord, mener kommunen at fordelene ved å fjerne større mengder masse oppveier for ulempen ved eventuelle midlertidige utslipp. Det ansees som lite sannsynlig at slike mindre utslipp vil påvirke tilstanden i fjorden vesentlig i dårligere retning.

I tillegg til beskrevne avbøtende tiltak, må det tas hensyn til yngleperioder både i sjø og på land. Videre går kommunen ut fra at det ikke vil mudres når det er mye strøm og større fare for partikkelspredning, i stor grad fordi dette også vil gjøre det tekniske arbeidet vanskeligere. Kommunen oppfordrer likevel til at det stilles krav til beredskap og opphør av arbeid knyttet til stor vannføring.

Kommunen stiller seg positive til mudringsarbeid i Strømsøløpet og støtter tiltaket. Det forutsettes at det stilles krav knyttet til yngleperioder og opphør av arbeid i perioder med sterk strøm.

Kystverket ser seg ikke enig i kommunens innspill om at det bør stilles krav om at mudring ikke kan gjennomføres i yngleperioden og perioder med sterk strøm. Kystverket mener at en effektiv anleggsperiode vil være mer gunstig for naturmiljø og yngelen, fremfor å dra anleggsarbeidene utover måneder og år. Gjennomførte modelleringer viser svært begrenset partikkelspredning, og det forventes at anadrom fisk på gytevandring oppover i vassdraget eller smolt som vandrer ut i fjorden benytter seg av begge elveløpene rundt Holmen, og at tiltaket derfor kan gjennomføres under alle årets måneder uten at det påvirker yngleaktiviteter for anadrom fisk. Krav om arbeidstidsbegrensning utover å ikke arbeide nattetid (23:00-06:00) mener Kystverket dermed ikke er hensiktsmessig.

Øvrige merknader fra Kystverket

Kystverket bemerker at ingen av høringsinnspillene motsetter seg at det gis tillatelse for tiltaket som omsøkt, men at flere parter poengterer viktigheten av kontroll og overvåking av partikkelspredning i sjø i forbindelse med mudring og etterspør arbeidstidsbegrensninger.

Kystverket mener at tiltaket som omsøkt ikke utgjør noen risiko for naturmiljøet forutsatt at partikkelspredningen ikke blir større en modellert. For å sikre dette vil Kystverket i forbindelse med tiltaket sette i drift et omfattende kontroll- og overvåkingsprogram. Programmet vil inkludere turbiditetsmålere oppstrøms og nedstrøms mudringsområdene, både i ferskvannslaget og underliggende sjøvann. Dette vil gi en god kontroll av partikkelspredningen slik at anleggsaktiviteten i tide kan anpasses eller stanses for å ikke risikere negativ påvirkning på naturmiljøet i området. Utover dette vil Kystverket stanse all anleggsaktivitet mellom 23:00-06:00. Med dette programmet på plass så ser ikke Kystverket det som hensiktsmessig å innføre noen ytterligere arbeidstidsbegrensninger eller eksplisitte krav om metoder.

Kystverket ber videre med hensyn til viktigheten av tiltaket og muligheten å finne synergier mellom mudring og utfylling ved Holmen om at søknaden prioriteres for at anleggsaktiviteten skal kunne starte opp og gjennomføres i 2026.

Lovgrunnlag og myndighet

Det aktuelle tiltaket krever tillatelse etter forurensningslovens bestemmelser, jf. forurensningsloven § 11, jf. § 16. Forurensningsforskriften kapittel 22 fastsetter et generelt forbud mot mudring fra sjøgående fartøy. Etter søknad kan det imidlertid gis tillatelse til slike aktiviteter i medhold av § 22-6. Statsforvalteren har behandlet saken som rett forurensningsmyndighet for mudring som kan medføre forurensninger i sjø eller vassdrag, jf. rundskriv T-3/12.

Overskuddsmasser fra mudring vil som hovedregel være å anse som næringsavfall, jf. forurensningsloven §§ 27 første ledd og 27a annet ledd. Ifølge forurensningsloven § 32 første ledd skal næringsavfall som hovedregel leveres til lovlig avfallsanlegg eller gjenvinnes. I saker der det ikke er aktuelt å gjenvinne avfallet, kan forurensningsmyndigheten i medhold av § 32 annet ledd i særlige tilfeller gi unntak fra regelen i § 32 første ledd om levering til lovlig avfallsanlegg. Å gjøre et slikt unntak har ofte blitt omtalt som et samtykke til "annen disponering" av avfall.

Miljødirektoratet er av oppfatning at det i utgangspunktet ikke bør gis samtykke etter forurensningsloven § 32 andre ledd til bruk av forurensede muddermasser til utfylling i sjø og vassdrag. I særlige tilfeller kan det likevel være grunn til å samtykke til utfylling av forurensede masser dersom;

- kostnadene ved å bringe massene til avfallsanlegg er uforholdsmessig store sammenholdt med miljøgevinsten som oppnås, og/eller
- å bringe massene til avfallsanlegg medfører urimelige praktiske vanskeligheter, og/eller
- disponeringen av masser er særlig hensiktsmessig ut fra miljøhensyn og/eller medvirker til oppnåelsen av et åpenbart samfunnsnyttig tiltak.

Statsforvalteren er myndighet for å avgjøre om det kan gis unntak etter § 32 andre ledd i saker om utfylling i sjø og vassdrag med forurensede og ikke-forurensede muddermasser, samt ikke-forurensede landmasser, jf. rundskriv T-3/12 punkt 4.

For å vurdere hvorvidt den planlagte disponeringen av muddermasser faller inn under gjenvinning eller annen disponering av avfall må det tas stilling til følgende:

- Om utfyllingen er planlagt uavhengig av tilgangen på massene.
- Om muddermassene erstatter masser som ellers ville blitt brukt.
- Om muddermassene er egnet til bruken.

Slik Statsforvalteren anser den planlagte disponeringen av muddermassene, vurderer vi at de tre kriteriene over imøtekommes, og vi vurderer dermed at utfylling av forurensede masser i dette tilfellet ikke er å anse som annen disponering av avfall. Statsforvalteren behandler dermed utfyllingen av muddermassene direkte etter forurensningsloven § 11. Krav knyttet til selve utfyllingsarbeidene rettes likevel ikke til Kystverket, men til Drammen havn som ansvarlig tiltakshaver for utfyllingsarbeidene.

Utfylling av muddermasser til sjø faller ikke under avfallsforskriftens kapittel 9 om deponering av avfall (deponiforskriften), da forskriftens § 9-2 tredje ledd, bokstav c er tydelig på at bestemmelsene i forskriften ikke gjelder for deponering av muddermasser langs elver, innsjøer, fjorder og sund der muddermassene er hentet ut. Dette forutsetter likevel at muddermassene ikke er å anse som farlig avfall.

Statsforvalterens vurdering

Generelt

I utgangspunktet er det forbudt å forurense, jf. forurensningsloven § 7. Etter lovens § 11 kan forurensningsmyndigheten likevel, etter søknad, gi tillatelse til virksomhet som kan medføre forurensning. Når forurensningsmyndigheten avgjør om tillatelse skal gis etter § 11 og fastsetter vilkårene etter forurensningsloven § 16, legges det vekt på de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd.

Statsforvalteren vurderer også søknad om tillatelse opp mot vannforskriften § 4, som sier at «tilstanden i overflatevann skal beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene skal ha minst god økologisk og kjemisk tilstand». I tillegg skal alle saker som berører naturmangfold ifølge naturmangfoldloven § 7, vurderes etter prinsippene i §§ 8-12 i samme lov.

Det er virkningene av det omsøkte tiltaket på det aktuelle stedet som er vurdert. Dersom tiltakshaver senere ønsker å gjennomføre tiltaket på en annen måte enn beskrevet i søknaden må det søkes på nytt.

Selv om forurensningen holdes innenfor fastsatte vilkår, plikter tiltakshaver å redusere sine utslipp og påvirkning på miljøet så langt det er rimelig uten urimelige kostnader.

Vurdering av forurensningspotensial

Mudring i sjø og vassdrag kan medføre oppvirvling av sedimenter og nedslamming av omkringliggende områder. Ved mudring på forurenset sjøbunn kan i tillegg metaller og organiske miljøgifter spres, som på sikt kan medføre skade på både dyr og menneskers helse. Statsforvalteren er på grunnlag av dette opptatt av å begrense spredning av slike komponenter ved mudring i forurenset sjøbunn.

Det har blitt gjennomført omfattende sedimentundersøkelser i tiltaksområdet som i all hovedsak har avdekket at sjøbunnen er forurenset med PAH-forbindelser i tilstandsklasse 3 og 4 og TBT i tilstandsklasse 3, 4 og 5. Det er også ved enkelte prøvepunkter påvist sink i tilstandsklasse 3 og ved en enkeltprøve avdekket kvikksølv i tilstandsklasse 4 og PCB i tilstandsklasse 3. Avdekket forurensning er størst i de sentrale og østlige delene av tiltaksområdet. Det er i forbindelse med planlagt mudring gjennomført måling og modellering av strømforholdene i tiltaksområdet. I tillegg til modellering av strømforhold, er det også gjort en modellering av partikkelspredning hvor det er tatt utgangspunkt i mudring ved bruk av grabb. Mudringsmassene vil i stor grad bestå av grove sandmasser, og modelleringen viser at partikler i vannmassene vil sedimentere innen en radius på ca. 100 meter fra tiltaksområdet. Ettersom mudringsområdene består av sandige masser som raskt sedimenterer, forventes det ikke at bruk av annen type mudringsteknologi vil gi vesentlige endringer av modellert spredning.

For å dokumentere at modellering av partikkelspredning stemmer, planlegges det å overvåke partikkelspredning under anleggsfasen med utplassering av turbiditetsmålere oppstrøms og nedstrøms mudringsområdene. Turbiditetsmålerne vil måle i både ferskvannslaget og underliggende sjøvann. På bakgrunn av gjennomført spredningsmodellering anser ikke tiltakshaver det som nødvendig eller hensiktsmessig å etablere siltgardin i forbindelse med mudrearbeidene.

For å beskytte vannmiljø og redusere spredning av forurensning, vurderer Statsforvalteren at det må gjennomføres avbøtende tiltak ved gjennomføring av arbeidene. Vi stiller derfor krav om at det skal gjennomføres turbiditetsmålinger gjennom hele anleggsperioden. Turbiditeten må måles ved en stasjon som er direkte påvirket av mudrearbeidene og ved en referansestasjon som ikke er påvirket. Hvis turbiditeten overskrider 10 NTU over referansenivået i 20 minutter, må arbeidet stanses til turbiditeten har gått ned under grenseverdi. Det tillates ikke mudring dersom turbiditetsmålerne er ute av drift. Det skal foreligge en faglig vurdering med begrunnelse for valg av plassering av turbiditetsmålere. Denne vurderingen skal være skriftlig og forankret i den dokumenterte miljørisikovurderingen. Ut fra erfaring fra andre prosjekter, kan det fort oppstå uforutsette problemer med turbiditetsmålere som medfører at disse ikke fungerer etter sin hensikt. Det er derfor viktig at tiltakshaver har minst en ekstra turbiditetsmåler i beredskap, som raskt kan etableres dersom det skulle oppstå problemer.

Ved fysiske tiltak i sjø og vassdrag stiller Statsforvalteren ofte krav om at det skal etableres partikkelsperre for å holde partikler tilbake i vann. Siltgardiner og/eller boblegardiner er stort sett effektive for å begrense spredning av finstoff, men kan også være svært krevende å drifte ut ifra strøm- og dybdeforhold. De hindrer også ferdsel for båttrafikk og kan være utfordrende å operere i travle havneområder. På bakgrunn av dette, samt erfaringer vi har gjort oss i andre prosjekter, vurderer vi at det ikke vil være hensiktsmessig å sette krav om bruk av partikkelsperre i forbindelse med den planlagte mudringen. Vi legger også stor vekt på at spredningsmodelleringen estimerer at partikler i vannmassene vil sedimentere innenfor en radius på ca. 100 meter. Ettersom det ikke settes krav om bruk av partikkelsperre, er det svært viktig at turbiditetsmålerne til enhver tid er operative under arbeidene, og at mudringen stanses dersom turbiditeten overskrider 10 NTU over referansenivået i 20 minutter.

Mudrede masser fra sjø og vassdrag er på et generelt grunnlag å anse som et næringsavfall og skal normalt sett leveres til godkjent mottak eller nyttiggjøres i henhold til avfallsregelverket. Normal praksis er at masser i tilstandsklasse 1-2, jf. M-608/2016 kan nyttiggjøres og at masser i tilstandsklasse 3-5 skal leveres til godkjent mottak med tillatelse etter forurensningsloven. Som alternativ til å levere mudrede masser til godkjent behandlingsanlegg, søker Kystverket om tillatelse til å levere muddermasser til Drammen havns pågående utfyllingsprosjekt i sjø ved Holmen for utvidelse av havneområdene. Drammen havn har på bakgrunn av dette søkt om endring av sin eksisterende tillatelse til utfylling i sjø, og dette behandles som egen sak av Statsforvalteren, men ses i sammenheng med den planlagte mudringen til Kystverket.

Den eksisterende tillatelsen til Drammen havn (2020.0047.T) omfatter utfylling av inntil 1 300 000 m³ masser mellom Furuholmen og Risgarden. Drammen havn etablert en 12 meter bred sjete av stein mellom Furuholmen og Risgarden og det er videre ønske fra Kystverket og Drammen havn om å fylle mudrede masser fra Kystverkets prosjekt inn i den pågående fyllingen som til slutt vil utgjøre 60 000 m² med nytt land på Holmen. I henhold til tillatelsen til Drammen havn åpnes det kun for utfylling av masser som tilfredsstiller tilstandsklasse 2 eller bedre, jf. M-608/2016. Dette betyr i praksis at masser fra Kystverkets mudreprosjekt som tilsvarer tilstandsklasse 1-2, jf. M-608/2016 kan brukes i utfyllingen i Drammen havn. Slik fyllingen i Drammen havn er utformet med sjete mellom Furuholmen og Risgarden, vurderer vi at det ikke foreligger noen vesentlig fare for forurensning og/eller utlekking ved å fylle ut masser i tilstandsklasse 1-2 fra mudringen bak sjeteen. Dette forutsetter likevel at utfyllingsarbeidene under Drammen havn for øvrig gjennomføres i tråd med vilkår i deres tillatelse etter forurensningsloven.

Som nevnt tidligere har det blitt gjennomført sedimentundersøkelser i tiltaksområdet og modellberegninger viser at ca. 42 000 m³ av sedimentene er å anse som fri for forurensning og at ca.

27 000 m³ er å anse som lett-moderat forurenset. Både Kystverket og Drammen havn ønsker også å benytte disse 27 000 m³ med mudrede masser i fyllingen i Drammen havn. I søknaden legges det stor vekt på at muddermassene vil bli plassert bak en massiv sjete og at det ikke er snakk om å dumpe massene direkte i sjø. Tiltaket er likevel å anse som en utfylling av forurensete masser i sjø, og Statsforvalteren må dermed behandle saken etter forurensningsloven § 11.

Statsforvalteren har i utgangspunktet en streng praksis rundt utfylling av masser til sjø og vassdrag, og det gis normalt sett ikke tillatelser til utfylling av forurensete masser. Forurensete masser skal etter Statsforvalterens syn som hovedregel bringes til lovlig avfallsanlegg i stedet for å brukes som utfyllingsmasser, men det kan i særlige tilfeller gis tillatelse til utfylling av masser som er forurenset. Noen kriterier som må være på plass er blant annet at den aktuelle utfyllingen er planlagt uavhengig av tilgangen på massene, at massene erstatter materialer som ellers ville blitt brukt og at de aktuelle massene er egnet til bruken. Stort sett er ikke forurensete masser egnet til utfylling, da de kan medføre vesentlig utlekking av forurensninger og dermed skader på omliggende miljø. Dersom en slik disponering likevel skulle kunne gjennomføres uten vesentlig fare for utlekking og videre forurensning, så kan det vurderes å gi tillatelse sett ut fra øvrige fordeler og ulemper tiltaket skulle medføre. Samfunnsnyttens av tiltaket vil således være svært viktig.

I søknaden legges det stor vekt på at utfylling av muddermassene ut fra et miljø- og samfunnsmessig perspektiv vil ha flere fordeler og blant annet medføre:

- Reduserte klimagassutslipp – Klimagassberegninger viser at bruk av Holmen til deponering av massene fremfor transport til nærmeste avfallsmottak vil kunne redusere utslippene med ca. 30 000 kg CO²e.
- Gjenbruk av masser til nytteformål – i tillegg til å redusere mengden masser som må bringes til Holmen for utfylling, er det en fordel at lokale masser gjenbrukes på området. Massene vil da ha en nytteverdi i stedet for at de tar opp plass i et deponi.
- Redusert prosjektkostnad og bruk av offentlige midler – kostnadsberegninger ved bruk av tall fra andre tilsvarende prosjekter har vist at transport av disse massene til et godkjent mottak vil bety en økt prosjektkostnad for Kystverket og bruk av offentlig midler på ca. 60-70 millioner kroner.
- Redusert belastning på offentlig veinett – en lastebil vil kunne frakte mellom 9 og 10 m³ bløte masser, noe som tilsa ca. mellom 2600 og 3000 lastebillass mellom Holmen og deponiområdet for transport av de forurensete massene til nærmeste mottakssted. Uønsket trafikkbelastning, støv, støy og søl med bløte masser vil være noe av problematikken som vil måtte håndteres ved bruk av eksternt landmottak fremfor deponering i sjø ved Holmen.
- Reduserte utslipp sjø – mellomlagring av masser på land, og eventuell avvanning før transport til landdeponi, vil også kunne unngås dersom massene legges bak sjeteen på Holmen. Mellomlagring og avvanning av mudringsmasser vil gi økt risiko for forurensete utslipp til sjø.
- Gjennomføringstid – ved å bruke alle mudringsmassene lokalt, vil gjennomføringen være mer effektiv som både er kostnadsbesparende, men også positivt for naturmiljøet og samfunnsinteressene i området. Det at anleggsfasen for mudring ikke blir lenger enn nødvendig vil redusere belastningen på naboer og naturmiljøet, både over og under vann.

Multiconsult har gjennomført en miljørisikovurdering av utfylling av muddermassene i Drammen havn (10264739-05-RIGm-RAP-001). Det påpekes i miljørisikovurderingen at det utfylling av muddermasser bak sjeteen skal gjennomføres på mest mulig skånsom måte for å unngå søl til Drammensfjorden. Erfaringer fra utfyllingsarbeidet i Drammen havn viser at sjeteen fungerer som en effektiv partikkelsperre og resultater fra overvåking viser ingen tegn til at det forekommer

partikkelspredning til Drammensfjorden. Det er etter etableringen av sjeteen blitt fylt ut finkornede TBM-masser bak sjeteen og disse vil fungere som et innvendig filterlag i bassenget. TBT som det vil være høyest konsentrasjoner av i muddermassene er sterkt partikkelbundet, og vil i liten grad være løst i vannfasen. Risiko for spredning av partikler og løst forurensning under selve utfyllingen av muddermassene anses på bakgrunn av dette som lav.

Muddermassene blir lagt bak sjeteen i bassenget og vil på sikt inngå i selve fyllingen som til slutt vil utgjøre nytt land. Dersom en legger normverdier for forurenset grunn til grunn for det nye landområdet, så foreligger det ingen helseisiko knyttet til massene. De påviste stoffkonsentrasjonene som er over normverdi for arsen, sink og TBT ligger godt under beregnede akseptkriterier for denne type arealbruk. Muddermassene vil bli liggende opptil 15 meter under fremtidig terrengnivå, og vil være overlappet med minimum 2 meter med masser fri forurensning samt et tett dekke med asfalt. Det vil derfor ikke forekomme noe eksponering, og relevante eksponeringsveier kan utelukkes.

Det er videre gjennomført en spredningsvurdering for utlekking til sjø, og beregningsverktøyet viser ingen spredningsrisiko knyttet til stoffinnholdet i de aktuelle muddermassene når disse plasseres på omsøkt areal på Holmen. Det er heller ingen forskjeller i utlekkingsgraden om massene legges i bunnen eller toppen av utfyllingsområdet. Risikoen for utlekking gjennom steinsjeteen til fjorden etter endt utfylling vurderes dermed som minimal. Den videre planlagte utfyllingen (Trinn 3) utenfor sjeteen vil medføre ytterligere permanent innkapsling av sedimentene. Det er også gjennomført en vurdering av risiko for skade på vannlevende organismer, og beregnede maksimale konsentrasjoner i sjøvannet vil ikke overskride EQS/PNEC i resipient. Det vurderes dermed at tiltaket ikke utgjør noen risiko for organismer som lever i Drammensfjorden. I henhold til rapport fra Multiconsult UA-Strømsløpet-Tangenrenna (10264739-02-RIG-RAP-002) vurderes det også at de mudrede massene generelt sett vil være egnet som fyllmasser basert på korngraderingsresultater og gode dreneringsegenskaper.

På bakgrunn av gjennomført miljørisikovurdering og planlagt gjennomføring av utfylling til bassenget på Holmen, vurderer vi at det vil være akseptabelt at også de 27 000 m³ muddermassene som er å anse som forurenset, kan fylles ut bak sjeteen på Drammen havn. Vi legger stor vekt på at tiltaket ikke medfører vesentlig risiko for spredning av forurensning og at disponeringen av massene skal gjennomføres i et samfunnsnyttig tiltak som var planlagt uavhengig av tilgangen på massene. Statsforvalteren setter likevel strenge krav til selve disponeringen av muddermassene. Krav knyttet til utfyllingsarbeidene og videre overvåking av fyllingen rettes likevel ikke Kystverket, men til Drammen havn ettersom Drammen havn er tiltakshaver og ansvarlig for utfyllingsarbeidene på Holmen.

Vi minner videre om at tiltakshaver plikter å dokumentere hvor alle avfallsfraksjoner er levert og hvordan alle overskuddsmasser er disponert. Dersom det skulle oppstå farlig avfall i forbindelse med arbeidene, så må avfallet leveres til godkjent avfallsmottak og avfallet skal deklarerer gjennom www.avfallsdeklarering.no.

Statsforvalteren vurderer at de fastsatte vilkårene i tillatelsen vil sikre at forurensningen fra arbeidene holdes innenfor et akseptabelt nivå. Selv om forurensningen holdes innenfor fastsatte vilkår, plikter tiltakshaver å redusere sine utslipp og påvirkning på miljøet så langt det er rimelig uten urimelige kostnader.

Konsekvenser for naturmiljøet

Det følger av forvaltningsloven at vi skal sørge for at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. I saker som berører naturmangfold gjelder prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 jf. § 7.

Naturmangfoldloven § 8 stiller krav om at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Ved vurderingen av § 8 er det sentrale å finne ut hvilket naturmangfold som kan påvirkes av beslutningen, hvilken tilstand dette naturmangfoldet har og hvilke effekter beslutningen vil ha på naturmangfoldet. Vurderingen av disse tre spørsmålene utgjør til sammen kunnskapsgrunnlaget.

I Miljødirektoratets database Naturbase (2026) ligger tiltaksområdet innenfor naturtypen Drammenselva-Holmen (BN00083552) som utgjør Drammenselvas deltaområde. Dette deltaområdet regnes som svært viktig for biologisk mangfold, da Drammenselvas utløp er et av de mest artsrike fiskeområdene i Norge. Det er registrert 42 fiskearter i Drammenselva og Drammensfjorden. Det er derfor av nasjonal betydning å bevare fjordbassenget og de nedre deler av Drammenselva som beite-, reproduksjons- og oppvekstområde for fisk. Ca. 90 % av vannmassene følger Strømsø siden og ca. 10 % følger Bragernessiden. Det er registrert fiskemåke, hettemåke, gråmåke, sothøne, dvergdykker, havørn og dvergdykker i tilknytning til tiltaksområdet. Dette er arter av stor eller særlig stor forvaltningsinteresse.

Kysttorsk har tidligere vært en vanlig art i indre deler av Drammensfjorden, men bestanden av torsk har opplevd en drastisk nedgang i senere år og er på et historisk lavt nivå. Spesielt de yngre livsstadiene til torsk tar skade av vann med høy konsentrasjon av partikler. Det er imidlertid ikke registrert noe gyteområde for kysttorsk i Indre Drammensfjord. Det nærmeste gyteområdet for kysttorsk er registrert like nord for Holmsbu (Yggdrasil 2020). Dette er et godt stykke sør for Svelvikterskelen og langt unna tiltaksområdet. Det er derfor lite sannsynlig at arbeidene vil medføre en direkte negativ påvirkning på gyteområdet.

Helhetlig tiltaksplan for en ren og rik Oslofjord med et aktivt friluftsliv ble signert av klima- og miljøvernministeren i mars 2021. Hovedmålet med tiltaksplanen er at Oslofjorden skal være ren, rik og tilgjengelig for alle. Tiltaksplanen er tydelig på at tilstanden for livet i Oslofjorden er alvorlig, og at det må gjennomføres en rekke tiltak for å bedre miljøtilstanden i Oslofjorden. Tilførsler av miljøgifter til fjorden er en av hovedutfordringene som trekkes frem av tiltaksplanen, og Statsforvalteren mener det er viktig å redusere ytterligere tilførsler av miljøgifter for å bedre tilstanden i fjorden.

Søknaden og Statsforvalterens behandling er basert på eksisterende kunnskap om det biologiske mangfoldet i og rundt tiltaksområdet. Statsforvalteren anser at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig til at kravet i naturmangfoldloven § 8 om at beslutningene skal hvile på et best mulig kunnskapsgrunnlag, er oppfylt. Hensynet til føre-var prinsippet i § 9 i naturmangfoldloven vektlegges derfor i mindre grad, men det settes vilkår som et føre-var tiltak. Det er også gjort en vurdering ut fra den samlede belastningen som økosystemet vil bli utsatt for etter § 10. Statsforvalteren anser at fastsatte vilkår vil sikre at naturmangfoldet ikke vil forringes i nevneverdig grad.

I henhold til Miljødirektoratets veileder for håndtering av sediment (M-350/2015) anbefales det forbud mot arbeider i sjø og vassdrag i perioden 15. mai til 15. september av hensyn til rekreasjon og friluftsliv. Statsforvalteren er på lik linje som Kystverket av oppfatning at en effektiv anleggsperiode vil være mer gunstig for naturmiljø, fremfor at anleggsperioden strekker seg over lengre tid. Vi vurderer dermed at det vil være akseptabelt at det gjennomføres arbeider innenfor

denne perioden. Vi setter likevel krav om at det ikke skal pågå arbeider innenfor tidsperioden mellom 23.00-06.00.

Statsforvalteren minner om at det er tiltakshaver som skal dekke kostnadene ved å unngå og begrense skade på naturmangfoldet, jf. § 11 i naturmangfoldloven. Tiltakshaver er også pliktig å benytte miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder, jf. § 12 i naturmangfoldloven.

Statsforvalteren mener at prinsippene for offentlig beslutningstaking i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12 er oppfylt.

Vurdering etter vannforskriften

Vannforskriften setter klare og konkrete mål om miljøforbedringer i vannmiljøet i Norge. Hver vannforekomst får sin tilstand undersøkt og klassifisert etter gitte rammer. God økologisk og kjemisk tilstand er målet for alle vannforekomster som ikke har unntak, jf. vannforskriften § 4. Dersom en vannforekomst ikke har god økologisk tilstand, skal tiltak for å forbedre tilstanden gjennomføres.

Den planlagte mudringen skal skje i vannforekomsten Drammenselva (012-2399-R) som videre renner ut i Drammensfjorden (0101020801-C). Disponeringen av muddermassene vil skje i Drammensfjorden. I vannforvaltningsdatabasen Vann-Nett er Drammenselva karakterisert som en svært stor, kalkfattig og klar elv med «svært dårlig» økologisk tilstand. Årsaken til at Drammenselva har «svært dårlig» økologisk tilstand er at lakseparasitten Gyrodactilus salaris forekommer i vassdraget, samt at tettheten av lakseparr er lav. Flere av de vannregionspesifikke stoffene viser dårlig tilstand. Den kjemiske tilstanden i Drammenselva er også registrert som «dårlig», og dette er i all hovedsak på grunn av påvisning av enkelte PAH-forbindelser og bly.

I Vann-Nett er den indre delen av Drammensfjorden karakterisert som en sterkt ferskvannspåvirket fjord med «moderat» økologisk tilstand. Det er primært nitrogen- og oksygenforhold som gjør at Drammensfjorden ikke oppnår «god» økologisk tilstand. Den kjemiske tilstanden i vannforekomsten er registrert som «dårlig» på grunn av påvisning av TBT, enkelte PAH-forbindelser, kvikksølv og bly. Vannforekomsten er allerede i stor grad påvirket av diffuse avrenninger fra by/tettsted, transport og infrastruktur, samt fysiske endringer forårsaket av mudring og utfyllinger.

I henhold til § 4 i vannforskriften skal tilstanden i overflatevann beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomsten skal ha minst god økologisk og kjemisk tilstand. Ny aktivitet og inngrep skal derfor ikke medføre forringelse eller vanskeliggjøre oppnåelse av miljømål som er satt.

Tiltaket vil påvirke vannmiljøet i resipientene. Graden av påvirkning avhenger blant annet av størrelsen på resipienten, tiltakets omfang og bruk av avbøtende tiltak. I denne saken vurderer Statsforvalteren at størrelsen på vannforekomsten og omfanget av tiltaket er av den grad at miljøtilstanden i vannforekomsten ikke vil bli vesentlig påvirket av arbeidene. Tiltaket vil kunne påvirke vannmiljøet lokalt i tiltaksområdet, men ikke i hele vannforekomsten. Så fremt arbeidene gjennomføres i tråd med vilkår i tillatelsen, vurderer vi at tiltaket ikke vil føre til varig forringelse av vannkvaliteten eller vanskeliggjøre oppnåelsen av de fastsatte miljømålene.

Samfunnsmessige forhold

I henhold til forurensningsloven § 11 femte ledd, skal de forurensningsmessige ulempene ved et tiltak sammenholdes med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre. For tiltak som kan medføre forurensning eller skader på biologisk mangfold, vil samfunnsnyten av tiltaket være et relevant hensyn å vurdere, da dette vil kunne ha betydning for om tillatelse kan gis. Jo lavere

samfunnsnyttene er, desto lavere er terskelen for å avslå søknaden. Når samfunnsnyttene av et tiltak er betydelig, så vil dette kunne veie opp for noen av de miljømessige ulempene som tiltaket vil medføre.

Hensikten med det omsøkte tiltaket er god fremkommelighet og sjøsikkerhet i farleden inn til Drammen havn. Dette er høyt prioritert ettersom Drammen havn er av nasjonal samfunnsnytte med hensyn til forsyning og beredskap. Havnen har ca. 200 årlige skipsanløp i Strømsløpet. Farleden er i dag preget av oppgrunning over tid, spesielt som følge av de seneste årenes flomhendelser. De grunneste partiene i Strømsløpet er i dag 2,8 meter dype og manglende seilingsdybde utgjør en stor risiko for grunnstøtinger av fartøy som skal til Drammen havn. Det har blitt rapportert om flere grunnstøtinger og fremkommeligheten for sjøtrafikken i området er nå begrenset. Det haster å sikre farleden med tilstrekkelig seilingsdybde av hensyn til forsyning og beredskap, samt for å unngå at en ulykke med potensielle store miljøkonsekvenser inntreffer. Utfyllingen i Drammen havn er også av stor samfunnsmessig nytte da utvidelsen av havneområdet legger til rette for økende aktivitet og arealbruk på Holmen i tråd med kommuneplanens forutsetning. Utviklingen av Holmen skal bidra til å realisere planlagte byutviklingstiltak i Drammen, og avlaste Drammen bys sentrale områder på Sundland, Nybyen, Tangen og Brakerøya.

Vi vurderer på denne bakgrunn at samfunnsnyttene av tiltaket veier tyngre enn de samfunnsmessige og miljømessige ulempene som tiltaket vil kunne medføre, og at det derfor kan gis tillatelse etter forurensningsloven med strenge vilkår for å begrense forurensningen fra arbeidene.

Forhold til plan

For aktuelt område gjelder kommuneplanens arealdel, vedtatt 18.06.2025, og dens bestemmelser. Berørte arealer er i kommuneplanen avsatt til arealformål havneområde i sjø. Tiltaksområdet ligger videre innenfor hensynsone naturmiljø H560. I tillegg gjelder områderegulering for Holmen, vedtatt 18.02.2020, og dens bestemmelser. Området er regulert til arealformål havneområde i sjø.

I tillegg gjelder detaljregulering for Drammen Slip & verksted delområde 1, vedtatt 18.06.2025, og dens bestemmelser. Området er regulert til arealformål havneområde i sjø. Tiltaksområdet ligger videre innenfor sikringsone H_190_2 (forurensning i sjø).

I vedtak etter plan- og bygningsloven av 17.06.2026 gis det rammetillatelse til mudring fra Drammen kommune. I det samme vedtaket legges det til grunn at mudrede masser planlegges gjenbrukt lokalt som utfyllingsmasser innenfor Drammen havn sitt utfyllingsområde ved Holmen.

Konklusjon

Vi har vurdert søknaden og lagt vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenholdt med de øvrige fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre. Vi mener at nytten av tiltaket veier tyngre enn ulempene som tiltaket vil kunne medføre for miljøet og for samfunnet ellers. Statsforvalteren gir på bakgrunn av dette tillatelse til mudring i Tangenrenna og Strømsløpet, og videre levering av mudrede masser til Drammen havn. Det forutsettes at tiltaket gjennomføres i samsvar med vilkårene i tillatelsen og forurensningsregelverket for øvrig.

Vedtak om tillatelse

Statsforvalteren gir Kystverket tillatelse til mudring i Tangenrenna og Strømsløpet i Drammen kommune. Masser fra mudringen skal leveres til godkjent mottak eller til Drammen havn. Tillatelsen er gitt med hjemmel i forurensningsloven § 11. Det er satt vilkår til tillatelsen med hjemmel i § 16.

Statsforvalteren har ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis, og ved fastsetting av vilkårene, lagt vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre. Tillatelsen med vilkår følger vedlagt dette brevet.

Det kan foretas endringer i denne tillatelsen i medhold av forurensningsloven § 18. Endringene skal være basert på skriftlig saksbehandling og forsvarlig utredning av saken. En eventuell endringssøknad må derfor foreligge i god tid før endring ønskes gjennomført.

At forurensningen er tillatt, utelukker ikke erstatningsansvar for skade og ulempe eller tap forårsaket av forurensningen, jf. forurensningsloven § 56.

Brudd på tillatelsen er straffbart etter forurensningsloven §§ 78 og 79.

Vedtak om gebyr

Vi viser til varsel om gebyr datert 20.11.2025. Vi varslet sats 5 som i 2026 utgjør kr. 94 600 for behandling av søknaden.

Statsforvalteren vedtar at forurensningsforskriftens § 39-4 sats 5 kommer til anvendelse i denne saken. Kystverket skal betale kr 94 600 for Statsforvalterens arbeid med tillatelsen. Hjemmel for vedtaket er forurensningsforskriften § 39-3, jf. § 39-4.

Gebyret fastsettes på bakgrunn av Statsforvalterens ressursbruk i sammenheng med behandling av søknaden. Ressursbruk knyttet til saksbehandlingen er lagt til grunn ved fastsettelse av gebyrsats. Dette inkluderer gjennomgang av søknaden, møter og korrespondanse med søker, høring av saken samt endelig ferdigstilling av tillatelsen. Innsats fra andre fagpersoner hos Statsforvalteren inngår også.

Miljødirektoratet vil ettersende faktura.

Klageadgang

Vedtakene, herunder plasseringen i gebyrklasse, kan påklages til Miljødirektoratet av sakens parter eller andre med rettslig klageinteresse innen 3 uker fra underretning om vedtak er kommet fram, eller fra vedkommende fikk eller burde skaffet seg kjennskap til vedtaket. En eventuell klage skal angi hva det klages over og den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes. Klagen skal sendes til Statsforvalteren.

En eventuell klage fører ikke automatisk til at gjennomføringen av vedtaket utsettes. Statsforvalteren eller Miljødirektoratet kan etter anmodning eller av eget tiltak beslutte at vedtaket ikke skal gjennomføres før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Avgjørelsen av spørsmålet om gjennomføring kan ikke påklages. Ved klage på valg av gebyrsats skal tilsendt faktura betales til fristen. Miljødirektoratet vil refundere eventuelt overskytende beløp dersom klagen imøtekommes.

Med hilsen

Hilde Sundt Skålevåg
seksjonssjef
Klima- og miljøvern avdelingen

Andreas Røed
fagleder

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

DRAMMEN KOMMUNE

Drammens Sportsfiskere Vannmiljøutvalget

Buskerud fylkeskommune

Fiskeridirektoratet

Norsk Maritimt Museum

Torgrim Hallvardson Rygnestad

Drammen Havn AS

Tarjei Ravn

Olof Martin Fransson

Postboks 7500

3008

DRAMMEN

Postboks 3563

3007

DRAMMEN

Postboks 185 sentrum

5804

BERGEN